

Милорад Телебак, лингвиста, је пред бројном публиком у Народној библиотеци "Филип Вишњић" у Бијељини, бесједио о српском језику, на једноставан и духовит начин. Он каже да је свјестан да језик не воле да уче ни они који морају, те је за народ још прије 30 година почео говорити и писати на једноставан и духовит начин, да би свима било занимљиво, али, истовремено поучно, практично и примјењиво.

Истакнути лингвиста напомиње да је његов циљ, прије свега, био да разбије предрасуде да је "граматика дрвена мотика", јер то никако није тачно - граматика може бити занимљива ако јој се приступа на исти такав начин.

Он каже и да се у посљедњих 20 година на "бојном пољу" када је ријеч о језику осјећа поприлично усамљено, те да нема ни подршку институција, нити појединаца. Српска језичка култура никада није била на нижем нивоу него данас, а на јавној сцени "зацарила" је полуписменост која је гора од неписмености, указује лингвиста Милорад Телебак. Он каже да Срби данас, као никад раније, говоре и пишу "николико" и за овакво стање у језику оштро критикује, прије свих, колеге професоре, потом медије, који су напустили новинарски стил и прихватили бирократски.

"Српски језик истјеран је из српских школа још прије 30 година. У школама се не учи. Истина, нешто мало се учи у основним школама, а у средњим никако. У средњим школама језик се учи као књижевност. Почели смо да потцјењујемо и свој језик, и свој говор и себе кроз то. Никада више људи није јавно говорило и писало. И народ је почео да `фразира`", навео је Телебак, који је и аутор популарног ТВ серијала "Говоримо српски".

Говорећи о утицају медија и новинарског функционалног стила на језик, Телебак каже да оно што новинари данас раде никако није новинарски стил.

"Новинарски стил је постојао прије 30-40 година када су телевизија и радио били узор и школа правог језика, када су медији писали јасним и кратким реченицама, познатим ријечима... Оно што данас новинари употребљавају није језик медија, већ политички језик, бирократски, административни, односно антијезик, који никако не би могао да постоји да га не подржавају новинари, односно медији." Он каже да сви који раде у медијима морају бити посвећени језику. "Ово како се сада говори, упркос

присуству лектора, представља катастрофу. Они немају појма о акцентима и акцентологији", каже Телебак. Према његовим ријечима, има небројено примјера гдје је немогуће створити женску именицу, а да се она уклапа у моделе творбе у српском језику, да то буде природно.

Родна перспектива језика није родна него полна, каже Телебак, а у језику гдје год је то могуће и постоји уз именицу мушког рода и именица женског рода.

"Нипошто нисам против равноправности полова, али сада се под том некаквом родном равноправношћу жели пошто-пото у језик угурати да буде обавезно и мушки и женски лик те именице. У томе се не огледа равноправност, а и нема никакве потребе за тим. Питам те боркиње и друге што не врате своје дипломе на којима пише дипломирани инжењер, дипломирани правник, ако нису сагласне са тим", рекао је Телебак.

Телебак је напоменуо да је посљедња реформа српског језика управо Вукова реформа, али да су Срби, зарад заједничког језика, братства јединства, заједничке државе и сличног, преко српскохрватског, хрваткосрпског једва дошли до српског језика, док су Хрвати преко српског врло брзо дошли до хрватског. Он сматра да је једино рјешење да се српски језик врати у српске школе, да се учи, воли и зна, те да буде основ за изучавање других језика."Прво треба научити свој језик, па на основама сличности и различитости изучавати и друге. Без језика нема народа, и треба га чувати и његовати, систематски и организовано, путем лекторских служби едуковати људе који јавно говоре. Штогод се буде дешавало са језиком десиће се и са народом", поручује Телебак.

